

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 3/2010

ročník IX

vychází k 2. říjnu 2010

podzim

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře, vybrala si to, oč nepřijde“

Lukáš 10,41-42

Milé sestry a milí bratři,

V biblických vyprávěních o životě Ježíšově má příběh dvou žen, Marie a Marty, poněkud provokativní pointu. Ježíš přichází k oběma ženám na návštěvu. Marie se k němu posadí a naslouchá mu, zatímco Marta má plno práce, aby hosta obsloužila. Když se ho po chvíli zeptá, zda je mu jedno, že ji sestra nechá pobíhat po kuchyni samotnou, dává jí Ježíš překvapivou odpověď: „Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí“ „Marie volila dobře“.

Je to zvláštní. Dodnes chceme dělat všem Martám advokáty, přesto, že tady jde o něco zcela jiného. Tento příběh se mi znovu vybavil právě teď na začátku nového školního roku. V období, kdy jsme jak děti, tak i dospělí opět vpadli do všedního pracovního kolotoče se vším všudy. Však už jsem v něm také. Snad jsme měli o prázdninách přece jenom více času jeden na druhého. Ať už jsme byli doma nebo někde společně s přáteli či rodinou, ten společný čas byl a vždycky bude vzácný. Snad jsme využili příležitost se nejenom vidět, ale také jeden druhému naslouchat. To je to, co nám přece v tom všedním kolotoči často bolestně chybí. Potkáváme se, a míváme se. A přitom velice dobře víme, že i pro naše děti je

mnohem důležitější, abychom si s nimi sedli a naslouchali jim, než to, abychom je jen starostlivě opečovávali podle svého.

Ten příběh z bible jistě vypráví především o neopakovatelném setkání s Ježíšem a i tady platí, že volíme dobře, když si uprostřed všeho našeho shonu uděláme čas na něho a na jeho slovo. A dávejme si i ve sborové práci pozor na to, abychom někdy svou už hotovou a dopředu promyšlenou péčí o všechno možné nakonec nezakrývali to nové a proměňující, co právě v něm přichází do našeho všelijakého pečování jako svoboda a nová motivace. Ale zároveň slyším z tohoto příběhu také docela prosté připomenutí, že udělat si čas pro naslouchání tomu druhému není nikdy ztrátové. Je pozoruhodné, že příběh spojuje to, čeho je nám nejvíc ze všeho třeba, právě s nasloucháním. S odvahou zastavit se. Zastavit se v rodině, mezi manžely, zastavit se s dětmi, ale zastavit se někdy také v našem vlastním pečování o sbor.

Ježíš svými slovy Martě žádnou práci ani službu neznehodnocuje. Vždyť tomuto vyprávění v evangeliu předchází příběh o milosrdném Samařanu, který pro přepadeného udělal beze slov to, co bylo třeba. Jako by tu evangelista už tímto řazením chtěl povědět, že jedno patří k druhému. Ale Ježíšovo slovo Martě je i pro nás podnětem, návštěvám, ale někdy také výstražným znamením k tomu, abychom věděli, že k našemu dobrému není, když na naslouchání v životě zapomínáme. Bible má pro toto zapomínání dokonce svůj specifický výraz: *Pečování*. Je to právě ten moment, kdy člověk nepozorovaně uprostřed vši aktivity ztrácí svou svobodu. Svobodu pro Boha, svobodu pro Krista, ale také svobodu pro druhého a tím i tu úžasnou výsadu, že smí být člověkem podle Božího obrazu.

Jestliže se nám o dovolených a o prázdninách podařilo udělat si zdánlivě nepraktický čas jeden na druhého a také na Boží věci, pak si to nenechme vzít ani v té uspěchané každodennosti. Připomíná nám to také každá neděle, která je vždycky pozváním k zastavení, které může znamenat mnohem víc než jenom chvílkové nadechnutí k dalšímu výkonu. Tak i Ježíšovo slovo Martě přijmeme jako pozvání k naslouchání Kristu i sobě navzájem. Potřebujeme to uprostřed mnohého pečování, ze kterého se někdy bojíme vystoupit, stále znovu objevovat jako počátek moudrosti pro své životy.

Petr Firbas, kazatel sboru

Od 14. do 20. srpna jsme s dětmi z okruhu našeho sboru uspořádali tábor v Prorubkách v Orlických horách. Požádal jsem dva spolupracovníky z řad mládeže, Kristýnu Šturcovou a Jirku Eliáše o krátké zprávičky.

Dětský tábor - PRORUBKY 2010

Letní dětský tábor měl celkem 11 účastníků – 8 dětí a 3 vedoucí. Děti byly rozděleny do dvou skupin po čtyřech, v těchto skupinách pak soutěžily po celou dobu tábora.

Na každý den jsme měli naplánovaný úsek táborové hry, která nesla název „*Když Izrael šel z Egypta*“. Úsek hry se vždy plnil odpoledne po poledním klidu.

Náš každodenní program vypadal nějak takhle: budíček v 7:30 - ti, co měli službu, a já, jakožto kuchařka, jsme vstávali o půl hodiny dříve, abychom připravili snídani (vařili jsme buď v polní kuchyni nebo na otevřeném ohni). Po snídani jsme měli krátkou pobožnost na téma, podle něž se pak hrál úsek táborové hry. Když

skončila pobožnost, bylo třeba provést některé nutnosti jako obstarání dřeva, bez kterého bychom tu vůbec nemohli existovat. Pak jsme se skupinou, která měla ten den službu, začali vařit hlavní jídlo dne - vždy tak, abychom obědvali ve 12 hodin. Následoval polední klid – trval tak dlouho, abychom my vedoucí stačili nachystat vše potřebné ke hře, ve které měly děti šanci nasbírat body pro svoji skupinu (body se sčítaly, na konci tábora bylo slavnostní vyhlášení). Když hra skončila, vrhli jsme se na přípravu večere. Po ní jsme si, pokud nepršelo, udělali táborák, při kterém jsme si povídali a hráli zábavné hry. Když pršelo, odebrali jsme se na verandu našeho parádního srubu a hráli hry (děti si zvláště oblíbily hru “Farář, vikář, kostelník”).

Samozřejmě jsme nebyli celou dobu tábora pouze v okolí srubu – asi tak v půlce pobytu jsme vyrazili na celodenní výlet do Rychnova nad Kněžnou, kde jsme si prohlédli místní synagogu a výstavu věnovanou památce spisovatele Karla Poláčka.

Snad se dětem tábor líbil tak, jako mně. Doufám, že se za rok znovu potkáme.

Kristýna

A teď o táboře ještě jednou trochu vážně nevázně ...

Prorubky 2010 aneb uprostřed nespoutané divočiny, tisíce kilometrů od civilizace

Tábor v Prorubkách byl jiný než mnohé jiné tábory. A v mnohém nezapomenutelný. Kdo vám dnes v restauraci nabídne originál táborový čaj s příchutí dýmu nebo poryč a mnohé jiné táborové speciality, jež teprve místem přípravy se stanou jedinečné. To vše a mnohem víc nám nabídl tento tábor. Kdo přijel sem jako zelenáč, odjel jako zkušený zálesák s mnohaletou praxí. Ano, takový to byl tábor. A my kteří jsme se ho dobrovolně účastnili, nikdy nezapomeneme.

Ubytování a průběh tábora na kótě Prorubky

Okolní kraj skrýval mnohá nepoznaná přírodní tajemství. Nejprve jsme však museli pokořit nespoutanou říčku Kněžnou, která čekala na první odvážlivce, kteří by se dobrovolně přebrodivili a stali se tak hrdiny, tak jak kdysi staří a zkušený Izraelci

v Rudém moři. Řeka však neměla s nikým slitování, ale buďme rádi, nikdo se neutopil. Přechod přes říčku nás natolik vyčerpával, že ani skalní přívrženci kopané již neměli sil.

Tajemné dálavy tohoto kousku české země nás stále uchvacovaly. První naší velkou zkouškou byl výlet do civilizace. Cestou účastníci velice obdivovali zdejší faunu a flóru. Někteří účastníci měli stále plné ruce hub, jiní se kochali panorámatem hřebene Orlických hor, jiní počítali mraveniště a jiní pilně a ochotně, ba i hrdinně šlapali dál. Výlet do nedalekého městečka (Rychnov nad Kněžnou) jsme shledali velmi občerstvujícím a poučným. Po shlédnutí zdejší synagogy a občerstvení v místních podnicích jsme se vydali na neznámou túru do přilehlého lesoparku, kde jsme mimo jiné navštívili zdejší stezku velkého českého spisovatele Karla Poláčka. Po nakrmení kachen v rybníce jsme dostali hlad, a tudíž jsme se urychleně přesunovali na kótu tábor. Po nesnadném nalezení nejbližší vesnice jsme po zdrcující túře našli zdejší domorodce, kteří nás ochotně nasměrovali na autobusovou zastávku. Další průběh cesty na kótu probíhal již hladce, až na některé jednotlivce, kteří se nám ztratili již v lese. Naštěstí jsme ale všichni dorazili do tábora celí. Jen vedoucí však věděli, co je ještě čeká. Rozdělat oheň, toť se ukázalo jako hrdinný úkol. Zprvu vlhké dřevo doutnalo, pak dýmalo a poté nehořelo vůbec. Někteří jedinci však ochotně pomáhali a foukali, co to dá. Po celotáborové radě jsme se dohodli, že by bylo záhodno sesbírat více kletí. Následně se oheň radostně rozhořel – hurá, uf. Ráno se zdálo být velmi příznivé pro další nelehký úkol účastníků. Nalézt manu. Avšak přes mnohá nebezpečství, jež skrýval pochod pouští (nejmokrější den vůbec), se po dlouhém pochodu podařilo najít dostatek many a s vypětím všech sil dorazit do tábora.

Ano, byl to nezapomenutelný tábor, avšak my, kteří jsme se zúčastnili, již víme, že příští rok máme další premiéru.

Jirka

Různá oznámení

Během října se začne v naší modlitebně opět scházet ekumenický pěvecký sbor.

Den a čas bude ještě domluven (asi pondělí)

Slibovaná návštěva pěveckého sdružení Nsango Malamu musela být přeložena až do nového roku

Seniorát:

10.10. ve 14.00 slavnostní odhalení pomníku Miladě Horákové před budovou sboru ČCE v Praze-Smíchově

13.11. konvent Pražského seniorátu ve sboru Praha-Smíchov

Všechny fotografie v tomto čísle Sborového dopisu jsou vzpomínkou na tyto společně strávené letní dny.

Program sborové práce v říjnu a v listopadu 2010

- neděle 3.10. bohoslužby v 9.30
- neděle 10.10. bohoslužby díkčinění s Večeří Páně v 9.30
- neděle 17.10. bohoslužby v 9.30
- neděle 24.10. bohoslužby v 9.30
- neděle 31.10. bohoslužby v 9.30
- neděle 7.11. bohoslužby v 9.30
- neděle 14.11. bohoslužby v 9.30
- neděle 21.11. bohoslužby v 9.30
- neděle 28.11. 1.adventní neděle – bohoslužby s Večeří Páně v 9.30

Během bohoslužeb probíhá nedělní škola pro děti

Biblické hodiny vždy v 18.30

- úterý 5.10. na faře
- úterý 12.10. u ses. Pfannové v Újezdě nad Lesy
- čtvrtek 21.10 na faře**
- úterý 26.10. u Eliášových v Klánovicích
- úterý 2.11. na faře
- úterý 9.11. u ses. Pfannové v Újezdě nad Lesy
- čtvrtek 18.11. na faře**
- úterý 23.11. u Eliášových v Klánovicích
- úterý 30.11. na faře

Biblická hodina pro děti ve škole v Zelenči: každou středu ve 14.00

Konfirmanti na faře: každé úterý v 16.45

Schůze staršovstva: 5.10. a 2.11. v 19.30 na faře

Od 10.10. každou neděli v 8.30 zkouška sborového zpěvu

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 -Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č.ú.: 243959339/0800

Telefon sboru : 281 922 216

Mobil kazatele: 776 303 960

Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117

wwwstránky sboru: <http://horni-pocernice.evangnet.cz>